

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 9C/42/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7822201922
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hvastová
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2022:7822201922.2

Uznesenie

Okresný súd Rožňava v spore žalobcu: V. S., J.. XX.XX.XXXX, G. A. E. XXX, XXX XX A. E., zastúpený: JUDr. Ladislav Csákó, advokát so sídlom Hviezdoslavova 4, 048 01 Rožňava, proti žalovanej: G. J., J.. XX.XX.XXXX, G. H. O. X. XX, XXX XX H. O.Á. X., o určenie vlastníckeho práva, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia **z a m i e t a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom doručeným súdu dňa 04.10.2022 sa žalobca domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uloží žalovanej G. J. až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Rožňava vedenej pod sp. zn. 9C/42/2022 o určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu Volkswagen Passat, ev. č.: RV 384 CR, zelenej metalízy tmavej, VIN: WVVZZZ3CZ6E204754 vedenej pod sp. zn. 9C/42/2022 zákaz akýmkoľvek spôsobom nakladať (napr. predajom, prenajímaním, prevedením vlastníckeho práva, zaťažením predmetu vlastníctva a pod.) a tiež povinnosť zdržať sa akéhokoľvek užívania či prenechania užívania predmetného motorového vozidla.

2. Žalobca odôvodnil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia skutočnosťou, že dňa 27.7.2022 podal žalobu voči žalovanej o určenie vlastníckeho práva k motorovému vozidlu Volkswagen Passat, ev. č.: RV 384 CR, zelenej metalízy tmavej, VIN: WVVZZZ3CZ6E204754. Vlastnícke právo k uvedenému vozidlu nadobudol na základe verbálne uzavretej kúpnej zmluvy od jeho vtedajšieho vlastníka v Čučme prostredníctvom S. Y. za prítomnosti jeho syna V. S. ml. na jar 2021. Doklady od uvedeného vozidla sa nachádzajú u neho doma, ale vzhľadom na to, že je väzobne trestne stíhaný, na základe účelovo podaného trestného oznámenia žalovanej, nemá možnosť sa k týmto dokumentom dostať.

V čase kúpy vozidla tvorili pár so žalovanou, s ktorou majú spolu aj maloleté dieťa. Z dôvodu pracovnej vyťaženia vždy vlastnil viaceré vozidlá, formálne ale boli zaevidované na žalovanú, aby ich mohla užívať, aby nedochádzalo ku komplikáciám pri policajných kontrolách, zvlášť pri zahraničných cestách, počas ktorých do krajín, ktoré nie sú súčasťou Schengenského - priestoru, sa vždy vyžaduje aj doklad od vozidla a v prípade, že sa nezhodujú údaje vodiča vozidla s údajmi uvedeným na dokladoch od vozidla, vznikajú zbytočné problémy. Hlavne sa však tak stalo preto, lebo v tom čase bolo voči nemu vedené trestné stíhanie v Maďarsku, pričom človek nikdy si nemôže byť istý výsledkom žiadneho trestného stíhania a preto sa javilo o to dôležitejšie takýmto spôsobom umožniť používanie zmieneneho vozidla žalovanej, ako matke jeho dieťaťa pre prípad, že by bol odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody. V konečnom dôsledku takýmto spôsobom sa vytvorila aj možnosť finančne zabezpečiť jeho dcéru pre uvedený prípad, je totiž notoricky známe, že je obrovský problém zrealizovať predaj akéhokoľvek majetku podliehajúceho evidencii v podmienkach väzby (nehnuteľnosti, vozidlá a pod.), pretože overenie podpisu predávajúceho na kúpnej zmluve či príslušnom tlačive (na odhlásenie motorového vozidla vlastníka z pôvodného vlastníka na nového vlastníka) je značne byrokratické, trvajúce dlhé týždne až mesiace. Kým sa zabezpečí overenie podpisu, spravidla potencionálny kupujúci stratí za ten čas záujem o kúpu, zvyčajne preto, lebo medzičasom si nájde inú obdobnú vec, ktorej kúpa

je podstatne jednoduchšia, rýchlejšia a trvá možno ani nie jeden deň. Zaevidovaním teda jeho vozidla na meno žalovanej, táto by ho mohla speňažiť a mohla by vykryť výdavky spojené s výchovou a výživou ich dcéry. Tak to aj urobili, on vozidlo kúpil zo svojich výlučných finančných prostriedkov, stal sa tak jeho výlučným vlastníkom.

Uvedený stav sporové strany nikdy nespochybňovali a bezvýhradne rešpektovali pochopiteľne aj potom, čo sa jeho vozidlo zaevidovalo na žalovanú, ktorá ich v podstate ani nikdy nepoužívala a aj o všetkých otázkach týkajúcich sa tohto auta on vždy, bez výnimky rozhodoval. Žalovaná o všetkých týchto skutočnostiach pochopiteľne vedela a nikdy proti tomu nenamietala, veď sama si bola vedomá faktu žalobcovho vlastníckeho práva ku vozidlu.

Niekedy v lete 2021 sa žalovaná rozhodla na neho podať trestné oznámenie pre zločin týrania osoby zverenej a osoby blízkej podľa § 208 Trestného zákona, na základe čoho bolo vznesené voči žalobcovi obvinenie a bol vzatý do väzby, ktorá dodnes trvá. Vo veci doposiaľ nebolo rozhodnuté.

Počas trestného stíhania žalovaná podala ďalšie trestné oznámenie pre podozrenie z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 217 Trestného zákona, aby sa takto vedela dostať k autu formálne na ňu evidovaného, ktoré používal syn žalobcu V. a S. Y.. Bezmála sa jej podarilo docieľiť, čo chcela, nakoľko bolo začaté trestné stíhanie vo veci postupom podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku (aj keď nikto nebol obvinený) a v rámci trestného stíhania bolo vozidlo zaistené pre účely trestného konania. Po zistení, že nie je namieste rozhodnúť o vznesení obvinenia, bolo potrebné sa vysporiadať s osudom jeho auta, keďže neprichádzalo do úvahy jeho prepadnutie ani jeho zhabanie. O veci sa konalo a koná na OR PZ - OKP Rožňava pod č. k. ORP-50/1-VYS-RV-2022, v ktorom bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 23.05.2022 tak, že sa auto vrátilo žalovanej, ako jeho vlastníčke. Žalobca síce orgánmi činnými v trestnom konaní (ďalej len OČTK) nebol ani len upovedomený o týchto skutočnostiach, avšak syn mu oznámil, čo sa stalo a preto splnomocnil obhajcu k ochrane svojich práv, prostredníctvom ktorého podal proti predmetnému uzneseniu sťažnosť. Sťažnosť podal aj jeho syn, ako osoba, ktorá vydala vec dôležitú pre trestné konanie. Prokurátor OP v Rožňave rozhodujúco o podaných sťažnostiach napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie orgánu, ktorý ho vydal, ale len vďaka synovej sťažnosti, kým žalobcovu sťažnosť zamietol ako podanú osobou neoprávnenou, hoci žalobca je vlastníkom predmetného vozidla, navyše mu svedčí sťažnostné právo aj preto, lebo sa ho toto uznesenie priamo dotýka (viď ust. § 186 ods. 1 Trestného poriadku, z ktorého o. i. vyplýva, že sťažnosť môže podať i osoba, ktorej sa uznesenie priamo týka). Pre žalobcu zaujímavým spôsobom procesný policajt po zrušujúcom uznesení rozhodol obdobným spôsobom, a to vydaním vecí žalovanej. Voči tomuto uzneseniu o vydaní vecí žalobca spolu so synom opätovne podali sťažnosť, ktorú prokurátor OP RV uznesením zo dňa 29.09.2022 zamietol.

Rozhodnutím prokurátora o zamietnutí sťažnosti voči uzneseniu o vydaní vecí bolo žalobcovi v trestnom konaní znemožnené domáhať sa ochrany svojho vlastníckeho práva k motorovému vozidlu, preto jediným prostriedkom na takúto ochranu mu zostalo sa domáhať predmetnej ochrany v civilnom konaní prostredníctvom neodkladného opatrenia.

Žalobca má naliehavý právny záujem na vysporiadaní sa s otázkou vlastníckeho práva k spornému motorovému vozidlu, pretože ako je to zrejmé, žalovaná si na neho robí nárok a zavádza OČTK, ktoré, ako je to zrejmé aj na základe citovaných uznesení, nepovažujú žalobcu za oprávnenú osobu ani len na podanie sťažnosti proti uzneseniu, ktorým sa auto vydáva neoprávnenej osobe. Je teda úplne jasné, že sa jeho vlastnícke právo nielen spochybňuje, ale nepochybne až popiera napriek tomu, že predmetné auto kúpil žalobca, zo svojich financií. Je zrejmé, že údaje z evidencie motorových vozidiel majú výlučne evidenčný charakter a nie sú dôkazom o vlastníckom (či obdobnom práve) k vozidlám.

Na základe vyššie uvedeného je možné dospieť k záveru, že predmet žalobcovho vlastníckeho práva je priamo ohrozené žalovanou vzhľadom na jej povahu a doterajšie správanie, ako aj na skutočnosť, že žalobca je momentálne väzobne stíhaný, teda fyzicky znemožnený sa domáhať okrem tohto návrhu a podanej žaloby akejkoľvek inej ochrany svojho vlastníckeho práva, pričom práve žalovanej sa má vracieť predmet jeho vlastníctva, ktorá vzhľadom na jej doterajšie správanie a povahu bude špekulatívne (a neoprávnene) nakladať s predmetom jeho vlastníctva ešte pred právoplatným rozhodnutím súdu o určení vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu. Preto považuje počas konania za nevyhnutné bezodkladne predbežne upraviť pomery k uvedenému motorovému vozidlu Volkswagen Passat, ev. č.: RV 384CR, zelenej metalízy tmavej, VIN: WVVZZZ3CZ6E204754 a vydať neodkladné opatrenie.

Ako dôkazy k návrhu predložil uznesenie Okresnej prokuratúry v Rožňave č. Pv 86/22/8808-8 zo dňa 30.6.2022, uznesenie OR PZ v Rožňave ČVS: ORP-50/1-VYS-RV-2022 zo dňa 7.7.2022 a uznesenie Okresnej prokuratúry v Rožňave č. Pv 86/22/8808-15 zo dňa 29.9.2022.

3. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

4. Podľa § 324 ods. 2 CSP, na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd.

5. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

8. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, niečo vykonať, niečo sa zdržať alebo niečo znášať.

9. Podľa § 326 ods. 1 a 2 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

10. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

11. Podľa § 328 ods. 2 CSP, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najmenej do 30 dní od doručenia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý spĺňa náležitosti podľa § 326.

12. Podľa § 329 ods. 1 prvej vety CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

13. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

14. Základnou podmienkou nariadenia neodkladného opatrenia je existencia zákonného dôvodu vedúceho k jeho nariadeniu. Neodkladné opatrenie je inštitút, ktorý je namieste použiť vtedy, ak je potrebné neodkladne upraviť pomery alebo ak je tu obava, že exekúcia bude ohrozená. Pri oboch týchto skupinách neodkladných opatrení je potrebné skúmať, či je nárok žalobcu osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné. Ide o taký stav právnych (nie iba faktických) vzťahov medzi stranami, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchlú súdnu ochranu. Potreba úpravy pomerov musí byť teda bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí bezprostredný vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k ohrozovaniu alebo porušovaniu jeho práv a právom chránených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu.

15. Pred nariadením neodkladného opatrenia musí súd posúdiť, či: a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, resp. existencia subjektívneho nároku navrhovateľa, ktorejmu sa má poskytnúť ochrana, b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d) navrhovaný neodkladný opatrením, pokiaľ má podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

16. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo je skutkový a právny stav veci, v ktorej sa má rozhodovať o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Skutkový a právny stav veci sa posudzuje podľa naľožitosti návrhu vyzádaných v § 326 CSP. Súd sa v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia vyrovná len s tými okolnosťami, ktoré vyplývajú z návrhu a z použiteľného, spravidla hmotného práva, čo súvisí aj s tým, že účastníci nemusia byť vypočúti a súd nie je povinný vykonať žiadne iné dokazovanie. Aby súd mohol vyhovieť návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, musí navrhovateľ osvedčiť aspoň základné skutočnosti umožňujúce prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktoré mu sa má poskytnúť ochrana, ako aj nebezpečenstvo hrozacej ujmy. Okrem toho, navrhované neodkladné opatrenie by malo byť primerane zabezpečené mu nároku a musí byť prípustné. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti doľožiteľ pre rozhodnutie. Dôkazné bremeno spočíva výlučne na navrhovateľovi navrhovaného neodkladného opatrenia a jeho návrh by mal obsahovať všetky naľožitosti umožňujúce jeho meritórne vybavenie. Neodkladné opatrenie však nemožno vydať iba na základe tvrdení navrhovateľa bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktoré mu sa má poskytnúť dočasna ochrana a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hrozacej ujmy.

17. Zákonnými podmienkami na nariadenie neodkladného opatrenia sú teda neodkladnosť dočasnej úpravy pomerov alebo obava, že exekúcia bude ohrozená. Aj v prípade, ak sú inak splnené formálne predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, je treba starostlivo zvažiť, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženej zásahu do vzťahu strán alebo tretích osôb. Podkladom pre rozhodnutie súdu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú rovnako aj údaje a informácie, ktoré sú uvedené v návrhu a priložených dôkazoch. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia súd posudzuje len podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených listín. V súlade s vyššie uvedeným ustanovením § 329 ods. 1 CSP súd nevykonáva dokazovanie, ale vychádza iba z obsahu návrhu a príloh, pričom na základe ich možnej pravdepodobnosti vyvodí záver o tom, či je osvedčená potreba a naliehavosť dočasnej úpravy pomerov strán. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva, že v rozhodnutiach všeobecných súdov musí existovať rozumný proporčný vzťah medzi použitými prostriedkami a sledovaným cieľom. Ak použitie neodkladného opatrenia súdom predpokladá kumulatívne splnenie všetkých zákonných podmienok, je výlučne vecou navrhovateľa neodkladného opatrenia, aby svoje tvrdenia o osvedčení nároku, pre ktorý požaduje dočasnú ochranu, preukázal dostatočnými dôkazmi, z ktorých súd vyvodí závery o prípustnosti a opodstatnenosti takéhoto návrhu. Súd rozhoduje v pomerne krátkej lehote ustanovenej v § 328 ods. 2 CSP, spravidla bez nariadenia pojednávania. V štádiu, keď súd rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, je nemysliteľné, aby súd vykonával dokazovanie, prípadne aby vyvinul procesné úsilie o doplnenie dokazovania. Povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno v činnosti súdu, ktorý rozhoduje o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, spočíva výlučne na navrhovateľovi. Súd bez toho, aby umožnil druhej strane vyjadriť sa k podanému návrhu alebo predniesť vlastné tvrdenia a návrhy, skúma, či sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. Z tohto dôvodu je potrebné, aby návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bol perfektný a skutočností v ňom uvádzaných dostatočne osvedčených. „V rámci konania o vydanie predbežného opatrenia je rozsah „dokazovania“ (osvedčovanie) podstatne zúžený v dôsledku: účelu a podstaty predbežného opatrenia, lehoty na rozhodnutie o návrhu, toho, že súd koná spravidla bez pojednávania a zásadne bez vypočutia účastníkov. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodovanie o návrhu na predbežné opatrenie. Nemusí prihliadať na všetky formalities, ako pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je to, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia pravdepodobné.“ (uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo 104/2010, 2Cdo 105/2010). Navrhovateľ neodkladného opatrenia je povinný osvedčiť (teda nemusia byť nepochybne preukázané) relevantné skutkové tvrdenia odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia. Unesenie dôkazného bremena je na strane navrhovateľa a nič na tom nemení fakt, že niekedy je to obtiažne. To však v žiadnom prípade neznamená, že povinnosť tvrdenia či dôkazná povinnosť odpadá. Treba s tým počítať v každom sporovom konaní, teda aj v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, kde dôkazná povinnosť smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávných skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti a primeranosti) nariadenia neodkladného opatrenia. Potreba okamžitej a dočasnej úpravy

pomerov strán je kumulatívnou požiadavkou na nariadenie neodkladného opatrenia, ale musí byť reálne preukázaná. Zúžené požiadavky na dokazovanie v súvislosti s rozhodovaním o neodkladnom opatrení nemožno interpretovať tak, že neodkladné opatrenie môže súd vydať bez toho, aby dokazovanie vykonal v potrebnej miere a preveril ním vierohodnosť navrhovateľom tvrdených skutočností. Navrhovateľ musí osvedčiť, že obava z ohrozenia je reálna, a teda že osoba ktorej navrhuje uložiť nejakú povinnosť resp. sa niečoho zdržať, koná tak (robí faktické a právne úkony), že v konečnom dôsledku môže dôjsť k sťaženiu alebo znemožneniu ďalšieho konania a rozhodovania vo veci samej resp. k zmareniu prípadného núteného výkonu rozhodnutia. Ohrozenie nároku, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a strana sporu ho musí vždy osvedčiť, nestačí iba abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia práv strany sporu. Chýbajúce osvedčenie ohrozenia práva strany sporu nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia.

18. Súd sa oboznámil s podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia ako aj s priloženými listinnými dôkazmi a po preskúmaní skutkových a právnych dôvodov návrhu dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre jeho nariadenie a preto návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol.

19. Návrh na neodkladné opatrenie nie je dôvodný vtedy, ak potreba dočasnej úpravy vzťahov strán sporu nie je naliehavá a navrhovateľ dostatočne neosvedčí bezprostredné ohrozenie práva, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana alebo svoju obavu o hrozenie.

20. Podľa názoru súdu žalobca skutočnosťami uvedenými v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a listinami k nemu pripojenými neosvedčil oprávnenosť navrhovaného neodkladného opatrenia z hľadiska existencie (ohrozeného) práva. Neosvedčil najmä potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu neodkladným opatrením v navrhnutom rozsahu. Žalobca sa žalobou vo veci samej domáha určenia vlastníckeho práva k motorovému vozidlu. Potreba nariadenia neodkladného opatrenia podľa žalobcu vyplýva z konania žalovanej keď uvádza, že vzhľadom na jej doterajšie správanie a povahu bude špekulatívne (a neoprávnené) nakladať s predmetom jeho vlastníctva ešte pred právoplatným rozhodnutím súdu o určení vlastníckeho práva k predmetnému motorovému vozidlu. Uvedené však nevyplýva ani z predložených listinných dôkazov.

Z uznesenia Okresnej prokuratúry v Rožňave č. Pv 86/22/8808-8 zo dňa 30.06.2022, vyplýva, že prokurátor zamietol sťažnosť V. S. st., ako podanú neoprávnenou osobou, proti uzneseniu vyšetrovateľa OR PZ Rožňava, ktorým boli žalovanej ako vlastníčke vydané hnutelné veci (medzi nimi aj motorové vozidlo, ktoré je predmetom tohto návrhu) ako nepotrebné pre ďalšie konanie, pričom neprichádzalo do úvahy ich prepadnutie alebo zhabanie a nie sú pochybnosti o práve žalovanej na tieto veci.

Uznesením OR PZ v Rožňave ČVS: ORP-50/1-VYS-RV-2022 zo dňa 07.07.2022 bolo rozhodnuté o vydaní hnutelných vecí (medzi nimi aj motorové vozidlo, ktoré je predmetom tohto návrhu) ich vlastníčkovi - žalovanej z dôvodu, že pre ďalšie konanie už nie sú potrebné a neprichádza do úvahy ich prepadnutie alebo zhabanie a nie sú pochybnosti o práve menovanej na tieto veci. Pri určení vlastníka vyšetrovateľ vychádzal z evidenčnej karty vozidla.

Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnej prokuratúry v Rožňave č. Pv 86/22/8808-15 zo dňa 29.09.2022 zamietnutá ako nedôvodná. Prokurátor okrem iného v odôvodnení uznesenia uviedol, že v sťažnosti bolo sťažovateľom (žalobcom) namietané vlastnícke právo žalovanej k vydávaným hnutelným veciam. K námietke evidenčného charakteru údajov evidencie motorových vozidiel poukázal na ustanovenia zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke konštatujúc, že evidencia vozidiel deklaruje skutočnosti, ktoré nastali pred vykonaním zápisu do tejto evidencie a ktoré je potrebné hodnoverným spôsobom preukázať. Údaje obsiahnuté v evidencii vozidiel sú dostatočne relevantné aj vo vzťahu k otázke vlastníckeho práva ku konkrétnemu motorovému vozidlu. Aj vo vzťahu k motorovým vozidlám platí, že údaje uvedené v evidencii vozidiel potvrdzujúce, že ich vlastníčkou a držiteľkou je žalovaná - G. J., boli do tejto evidencie zapísané na základe predloženia podkladov, z ktorých jej vlastnícke právo vyplývalo, resp. že zmena v osobe vlastníka bola vykonaná so súhlasom ich pôvodného vlastníka, pričom predmetom trestného konania nie je dokazovanie vlastníckeho práva k určitej veci, ale skúmanie podozrenia z konkrétneho trestného činu. Záverom uviedol, že uznesenie o vrátení veci nerieši otázku vlastníckeho práva k veciam, ktoré boli vydané a nepredstavuje tak prekážku pre to, aby iné subjekty, ktoré sa domáhajú svojho vlastníctva ku konkrétnej veci, tento svoj nárok uplatnili v civilnom konaní, v ktorom preukážu svoje tvrdenia. Žalobca svojimi tvrdeniami a predloženými dôkazmi nijako neosvedčil skutočnosť, že by zo strany žalovanej dochádzalo k pokusom o realizáciu úkonov smerujúcim k prevodu vlastníckeho práva, účelového konania s cieľom predĺžiť súdne konanie alebo

akokoľvek poškodí žalobcu. Nijako nepreukázal „doterajšie správanie a povahu“ žalovanej, ktoré by znamenalo ohrozenie jeho práva. Ani z predložených listinných dôkazov nevyplýva konanie žalovanej, ktoré by bolo špekulatívne a alebo ohrozujúce práva žalobcu. V uvedených trestných konaniach sa len realizoval zákonom predpísaný procesný postup orgánov činných v trestnom konaní pri zaistení a vydaní vecí potrebných pre účely trestného konania. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľ musí osvedčiť, že obava z ohrozenia je reálna, a teda že osoba ktorej navrhuje uložiť nejakú povinnosť resp. sa niečoho zdržať, koná tak (robí faktické a právne úkony), že v konečnom dôsledku môže dôjsť k sťaženiu alebo znemožneniu ďalšieho konania a rozhodovania vo veci samej resp. k zmareniu prípadného núteného výkonu rozhodnutia. Žalobca žiadne takého skutočnosti nepreukázal. Ohrozenie nároku, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a strana sporu ho musí vždy osvedčiť, nestačí iba abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia práv strany sporu. Chýbajúce osvedčenie ohrozenia práva strany sporu nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre vydanie neodkladného opatrenia. K osvedčeniu tejto skutočnosti navrhovateľ tak nepredložil žiaden dôkaz.

21. Súd na základe návrhu žalobcu si vyžiadal od Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Rožňave, Okresného dopravného inšpektorátu, oddelenie bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií Rožňava, evidenčnú kartu k motorovému vozidlu s WIN číslom: WVVZZZ3CZ6E204754, z ktorej bolo zistené, že motorové vozidlo s predmetným WIN číslom má evidenčné číslo RV 348 CR a nie RV 384 CR, ako to je uvedené v žalobe a v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

22. V danom prípade má súd za to, že žalobca neosvedčil potrebu neodkladne a autoritatívne zasiahnuť do správania sa sporových strán nariadením žiadaného neodkladného opatrenia. Žalobca jednak neosvedčil skutočnosť, že by žalovaná realizovala úkony smerujúce k prevodu alebo zaťaženiu motorového vozidla, resp. by s ním zaobchádzala nezodpovedne tak, že by mohla spôsobiť akúkoľvek škodu.

23. Keďže neboli splnené všetky zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, súdu nezostávala iná možnosť, než návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako nedôvodný zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie podľa ust. § 357 písm. a) CSP, v lehote do 15 dní odo dňa doručenia uznesenia na Okresný súd Rožňava.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.